

הבית בארבעה

פרשת נח
"רני עקרה"

מאור שבתורה

מעט מן האור דוהה הרבה מן החושך

לע"נ: מו"א עט"ר הכ"מ חיים בן שמחה ז"ל לרפואת והצלחת: שמחה בת נעימה תחי'

שבת ד' חשון התשע"ז

הדלקת נרות	צאת השבת	ר"ת
16:32	17:22	17:58
16:29	17:19	17:54
16:29	17:19	17:54
16:32	17:22	17:57

כל הזכויות שמורות

יצא לאור להעמקת התורה ועמלה
עורך: יובל דהאן נ"י 050-4194600

החלטתי להיות כמו ספוג, לספוג הכל ולהמשיך לחייך!

שלא תאלץ להמתין פֶּבְּכָל דַּיִן אַחַר, דַּקְדָּק הַגָּאוֹן רַבִּי **מֵישָׁה פִּינְשׁוֹטִין** זצ"ל גם בדיון לקר' א את "פְּרֻשַׁת הַשְּׁבִיעִי" "שְׁנַיִם מִקְרָא וְאֶחָד פְּרָגוּם".

אֶפְלוּ בְּאַחֲרֵי־יָמָיו פֶּאֶשֶׁר נֶאֱלָץ לְהִשְׁתַּמֵּשׁ בְּזִכּוּכֵי מַגְדֵּלֶת עֶקֶב רֵאֲתוֹ הַלְקוּיָהּ, הַתֵּאֱמָץ לַעֲבֹר עַל הַפְּרֻשָּׁה, כְּשֶׁהוּא חוֹזֵר וּמְשַׁלֵּשׁ לַפְּעָמִים אוֹתָהּ מִלֵּקְדֵי הַיָּתוּד **לְהִיט בַּטּוֹחַ** שֶׁקְרָאָהּ בַּהֲטָעָמָה הַנְּכֻנָּה. בְּלִיל שְׁבֵת אֶחָד, בְּהִיטוֹ קוֹרָא אֶת הַפְּרֻשָּׁה, הוֹדִיעָה הַרְבֵּי כִּי סְעוּדַת הַשְּׁבֵת מוֹנֵכָה. רַבִּי מֵשֶׁה **סָגַר אֶת הַחֲמֵשׁ בְּאֲמָצֵעַ פְּסוּקָה**, כְּדֵי שֶׁיֵּהיָא לֹא תֵּאֱלָץ לְהִמָּתֵין לוֹ אֶפְלוּ דְקָה אַחַת.

כדי לומר את הדבר הנכון בזמן הנכון - עליך לשתוק רוב הזמן

פֶּנַס עֲשֵׂה הַרְהֵ"צ רַבִּי רַפָּאֵל בְּרוּךְ טוֹלִידָאנוּ מִמְּקַנְס זצ"ל אֶת יוֹם שֶׁבֶת קוֹדֵשׁ בְּעִיר קוֹבֵלנְקָה, לְרַגֵּל שְׂמִחָה בְּמִקְהֵלוֹת עַם. הַחֲזוֹרָה הִיָּה אוֹ בְּעִצּוֹמוֹ וְרַבִּי רַפָּאֵל בְּרוּךְ תֵּיִאֵר בְּדַרְשָׁתוֹ לִפְנֵי הַמְּסוּבִים אֶת **סְבֻלוֹת הָעֵינַיִם** וּמִשְׁפָּחוֹתֵיהֶם בִּימֵי קוֹר וְצִינָה, שֶׁהֵם נִזְקָקִים לְשִׁמְיכוֹת חֲמוֹת וְקִצְרָה יָדָם מִלְּהַשִּׁיג. הוּא הִצִּיעַ לְעֶרְוֹן מַגְבִּית בְּקֶרֶב הַקְּהָל. הַצִּיבּוֹר שְׂרוּבוֹ כְּכוֹלוֹ דְמָה, כִּי מְדוּבָר בְּסִכּוּמִים קְטָנִים הַסְּכִיִּים לְהַצְעָה.

אֶךְ מָה נִדְהָמוּ שְׂרַבִּי רַפָּאֵל בְּרוּךְ הוֹדִיעַ עַל חֲפָצוֹ לְהִיט **הַתּוֹרָם הַרְאִשׁוֹן** וְהִכְרִיז עַל גְּדוּבָה בְּסֶךְ 50 אֶלֶף פְּרָאֲנֵק, סְכּוּם עֲצוּם. הַתְּבִיִּישׁוֹ כּוֹלֵם לְתֵרוֹם פְּחוֹת מִמֶּנּוּ וּבְכַךְ הִצְלִיחַ לְגַיִּים בְּאוֹתוֹ מִעַמֵּד סְכּוּם גְּדוֹל לְעִזְרַת **עֵינֵי מְרוֹקוֹ**. וְעוֹד בְּאוֹתוֹ יוֹם, בְּמוֹצָאֵי שְׁבֵת, גָּזַר עַל הַמַּתְנַדְבִּים שִׁפְרְעוּ לוֹ מִיד אֶת הַסְּכּוּמִים שֶׁהִתְחַיִּיבוּ.

דֹּאגָה לְבִנֵי הַבַּיִת "ויבוא נח ובניו ואשתו... אל התיבה" אין אדם יכול להסתפק **בְּנִיטוֹתוֹ** הַאִישִׁית אִלּוּ הַתִּיבָה' שֶׁל אוֹתִיּוֹת הַתּוֹרָה וְהַתְּפִילָה, אִלָּא מְחוּבְתוֹ לְהַכְנִיֵס לַתִּיבָה' **גַּם אֶת בְּנֵי בֵיתוֹ** - אֶשְׁתּוֹ וּבְנָיו.

רַבִּי עֲמֵרָם בֶּן רַבִּי אֶפְרַיִם דִּיוּוָּאן זצ"ל שד"ר וּמְקוּבֵל יֵלִיד יְרוּשָׁלַיִם. עֲמֵרָם בֶּן דִּיוּוָּאן נוֹלַד בְּשֵׁנַת ת"ק בִּירוּשָׁלַיִם, לְמַד בִּישִׁיבַת "נַח וְהַנְּסֹתָר, וְנִמְנָה עִם תַּלְמִידֵי יִשִׁיבַת הַמְּקוּבֵלִים. לְאַחַר מָכַן הִתְיַשְּׁב בְּחִבְרוֹן. בְּשֵׁנַת תַּקכ"ג נִשְׁלַח עַל יְדֵי קְהֵילַת חִבְרוֹן כְּשֵׁד"ר (שְׁלִיחַ דְּרַבְנָן) לְמַעַרְב הַפְּנִימִי (מְרוֹקוֹ). בְּכַתֵּב-הַמִּינוּי שֶׁלּוֹ הַכְּתִירוֹהוּ **גְּדוּלֵי חִבְרוֹן** בְּתֹארֵיהֶם: "הַחֲכָם הַשְּׁלֵם, סִינֵי וְעוֹקֵר-הָרִים". נִשְׁלַח פְּעָמִים כְּשֵׁד"ר לְמַעַרְב הַפְּנִימִי.

בְּשִׁלְיָחוֹתוֹ הַשְּׁנִיָּה מִשְׁעַם כּוֹלְלוֹת חִבְרוֹן, נִפְטָר וְנִקְבַר בְּבֵית הָעֵלְמִין שֶׁל קְהֵילַת אֶסְדָן בְּדַרְכוֹ הַזֹּהֵר לְאַרְץ יִשְׂרָאֵל, בְּיוֹם טו' מִנְּחָם אָב הַתַּקַּמ"ב. בְּרִבּוֹת הַיָּמִים, קִבְּרוּ אַתֵּר עֲלֶיהָ לְרַגֵּל **לְעִשְׂרוֹת אֶלְפֵי חֲסִידִים** וּמַעֲרִיצִים מִיְּדֵי שְׁנָה.

אדם חזק הוא אדם שבונה חומה מהאבנים שזוקו עליו כל החיים...

אף פעם אל תסתכלו על מישוה למעלה אלא אם כן אתם עוזרים לו לקום..

רַבִּי לׁוֹי חֲזַקִּיָּה זצ"ל הוּא הָאִישׁ יוֹסֵד אֶת הַשִּׁיעוּר בְּגִמְרָא הַמְּתַקִּיִּים זֶה לְמַעַלָּה מֵאַרְבַּעִים שָׁנָה **בְּכוֹתֵל הַמַּעֲרִבִי** לִפְנֵי תְּפִילַת הַנֶּגֶז- עַד עֲצֵם הַיּוֹם הַזֶּה. כְּשֶׁרָבוּ הַגֵּה"צ רַבִּי יוֹסֵף **עֲדָס** זצ"ל הִיָּה הַמְּגִיד שִׁיעוּר בְּמִקּוּם שְׁנַיִם רְבוֹת. וּבַהֲזִכְרוֹנוֹ אֶת הַגֵּה"צ עֲדָס לֹא נוֹכַל שְׁלֹא לְצִיֵּין אֶת הַתְּקַשְׁרוֹתוֹ בְּלֵב וּנְפֶשׁ לְרַב עֲדָס וְכַמִּים הַפְּנִיִם אֶל הַפְּנִיִם. הֵם הִיוּ **יֹתֵר מֵאַחֵים**.

עַד כִּי בְּעֶרֶב חֲתוּנָתוֹ. הוֹזִיֵּין הַגֵּה"צ עֲדָס אֶת גְּאוּנֵי וְחַכְמֵי יְרוּשָׁלַיִם בְּאוֹמְרוֹ, כִּי אֲחִיו מִתְחַתֵּן. וּבְכַל יוֹם בּוֹקֵר וְעֹרֵב הִיָּה לוֹמֵד בְּשִׁיעוּרוֹ שֶׁל הָרַב עֲדָס. וּבְשִׁבְתוֹת לּוֹמֵד בְּבֵיתוֹ בְּאַהֲבָה עַד אֵין קֶץ. וְמִי יִכּוֹל לְשַׁעַר אֶת אוֹרֵת הַקְּדוּשָׁה וְהַמְּתִיקוֹת אֲשֶׁר שָׂרְתָה בְּכָל סִיּוּם מִסְכַּת אֲשֶׁר הִיוּ מְסִיִּימִים, אוֹ הִיָּה עוֹרְכִים סְעוּדַת מְצוּה לְכַבוֹד כֶּךָ בְּאַתְרָא קְדִישָׁא מִירוֹן. כְּשֶׁרַבִּי לׁוֹי חֲזַקִּיָּה הוּא הַדּוּאָג לְהַכִּיֵּן אֶת כָּל צִרְכֵי הַסְּעוּדָה.

וְמִי יִתָּאֵר **גּוֹדֵל צַעֲרוֹ** לְאַחַר פְּטִירַת רַבּוֹ רַבִּי יוֹסֵף עֲדָס, בְּכָל פְּעַם שֶׁנִּזְכַּר בּוֹ הִיָּה נִרְאֶה מְרוֹיֵד דְּמַעָה.

לעילוי נשמת ששון בן טיבחה ע"ה

שְׁתַּזַּר הַמְּקוּבֵל רַבִּי יוֹסֵף אוֹחִיוֹן זצ"ל- לְמִקּוּם מְגוּרֵי הַרְוִי לֹא חֲפִץ לִיהְנוֹת מִתּוֹרָתוֹ וְלִכְּן הִחְלִיט לְשַׁלּוֹחַ אֶת יָדוֹ בְּמִסְחָר כְּדֵי שִׁיכּוֹל לְהַבִּיא טְרַף לְעוֹלָלָיו. מִשְׁמִים שִׁלּוֹ **בְּרִיכָה וְהַצְּלָחָה** בְּמַעֲשֵׂה יָדָיו, וְזָכָה לְשֵׁנִי שׁוֹלְחָנוֹת תּוֹרָה וְגוֹדֵלָה בְּמִקּוּם אַחַד.

זְהִיר הִיָּה שְׂמַלְאֲכָתוֹ תְּהָא אַרְעֵי וְאִילוֹ תּוֹרָתוֹ קַבֵּעַ. עֲמַל וַיִּגַע יָמָיו וְלִילוֹת **בְּחַתְמוֹהָ עֲצוּמָה**. גְּאוֹן בְּנֵגֵלָה וּבִנְסַתָּר. זָכָה לְלַמּוֹד עִם אֵלִיהוֹ הַנְּבִיא זְכוֹר לְטוֹב.

כשיש מישוה למעלה ששומר אותך, לא קיים מישוה על האדמה שישבור אותך..

נְקוּדָה לְמַחֲשָׁבָה

עַם סִיּוּם הַשִּׁיעוּר, מִיָּהָר אַחַד הַשּׁוֹמְעִים, אֲשֶׁר הִיָּה בְּתַחֲלִיל דְּרַכּוֹ בְּחִזְזָה בְּתַשׁוּבָה וְנִיגַשׁ לְמַרְן וּבְקַשְׁתּוֹ בְּפִיו: אֲשֶׁתִּי קִשָּׁה לְהָ מֵאֵד, הַתְּתַנְתְּקוֹת "מִהַמְּכַשִּׁיר" מִהוּוֹה בְּעֵבֶרָה נְסִיּוֹן קִשָּׁה, רְצִינִי לְשִׁאוֹל, אִם הָרַב יוֹכַל לְכַתּוּב לְהָ מִכְּתָב קִצְרַב בְּגוֹדֵל חוֹמַרַת הָאִיסוֹר בְּמַכְשִׁירִים אֵלּוֹ וְעַד כִּמָּה הִיא מְפַסְדָּה, הֵן בְּעוֹלָם הַזֶּה וְהֵן בְּעוֹלָם הַבָּא ... עֵנָה לוֹ מַרְן בְּמַתַּק לְשׁוֹן: לְמָה מְכַתָּב? **בּוֹא נִלְךְ עַכְשָׁיו** וְאַנִּי אֶסְבִּיר לְהָ וּבְעִזְרַת ה' אֲשַׁפֵּעַ עֲלֶיהָ...

מִיד הַתְּקַשֵּׁר הַבַּעַל לְאַשְׁתּוֹ וּבַהֲתַרְגְּשׁוֹת גְּדוּלָה סִיפֵר לָהּ, עַל הָאוֹרֵחַ הַחֲשׁוּב שְׁבָא לְהַתְּאַרְחַ בְּבֵיתָם, לְלֹא הִשְׁוִית עֲרַכָּה הָאִישָׁה שׁוֹלְחָן מְכוּבָד וְיִמִּינֵי מְשַׁעֲמִים, מְצַפֵּה לְבוֹאוֹ שֶׁל הָרַב, מַרְן הַגֵּיַע לְבֵיתָם, יֵשֵׁב לִיד הַשׁוֹלְחָן וּ**בְּעִינַיִם מוֹשְׁפֹלוֹת** הַחַל לְדַבֵּר אֶל לִיבָה בְּתוֹן דְּבָרֵי מוֹסֵר וְכִיבוּשִׁין, אוֹדוֹת מְכַשִּׁירֵי הַצִּפְיָיָה הַלָּלוּ, וְעַד כִּמָּה הַמְּכַשִּׁיר הַמְּתוּעֵב הַזֶּה מְחַרִּיב בְּתִים מִהִיסוֹד וְהוֹרֵס דּוֹרוֹת שְׁלֵמִים וְאַחֲרֵיתוֹ מִי יִשׁוּרֵינוּ, וְכַשְׂמַעְמָה הָאִישָׁה דְּבָרִים הַיּוֹצֵאִים מִן הַלֵּב, מִיד נִכְנַסוּ הַדְּבָרִים לְלִיבָה וְהִיא הִחְלָה מוֹרִידָה דְּמַעוֹת, וְתוֹךְ כְּדֵי בְּכִיָּה הִיא פּוֹנָה לְרַב וְאוֹמַרַת: "כְּכוּדוֹ כ"כ טֵרַח לְבוֹא לְבֵיתִי, רַק בְּשִׁבִיל זֶה, כְּנִרְאָה שְׁזֶה חָמוֹר מֵאֵד, וּבְעִזְרַת ה' מְחַר אוֹצִיא אֶת זֶה מִהַבֵּית". אוֹלַם, מַרְן לֹא קִיבֵל זֹאת וְאָמַר לָהּ: **לֹא מְחַר, עַכְשָׁיו**, אֲנִי רוֹצֵה לְרֹאוֹת כְּמוֹ עֵינֵי כִּיצַד אֶת מוֹצִיאָה אֶת הַנֶּגַע מִהַבֵּית, "מְצוּה הַבָּאָה לִידֶךָ אֶל תְּחַמְצִנָּה". הַשְּׁנַיִם לֹא הִסְסוּ וּמִיד הַחַל הַבַּעַל לְהוֹרִיד אֶת הַמְּכַשִּׁיר מִהַקּוּמָה הַשְּׁלִישִׁית, "תִּיהִרֵר כְּשִׁאתָה מוֹרִיד אוֹתוֹ", צִעֲקַת לוֹ אֲשֶׁתּוֹ וּבִטְרָם הַסְּפִיקָה לְסִיִּים אֶת הַמְּשַׁפֵּט, קִיבֵל הַמְּכַשִּׁיר מִכָּה חֲזַקָה וּנְשַׁבֵּר... מַרְן שְׂרָאָה זֹאת, **נִתְמַלֵּא לִיבּוֹ בְּשִׂמְחָה** וְאָמַר: "אֲדַרְבָּא, הִכָּה תְּכָה, שְׁבוּר אוֹתוֹ לְרַסִּיסִים" הַשְּׂמִחָה בְּבֵיתָם הִרְקִיעָה שְׁחִקָה עַל כִּי הוֹצִיאָה הָרַע וְהִטְמָא מִבֵּיתָם וְהִצִּילוֹ אֶת מִשְׁפַּחְתָּם.

יִשְׁנֵם הַחֲלָטוֹת שְׂאֵדָם לּוֹקֵחַ וְלֹא יוֹדַע **אִיזָה הַשְּׁלֻכּוֹת וְדַבְרִים יִצְאוּ מוֹה**. כְּמָה אַחֲרִיתֵי יֵשׁ לְהוֹרִים בְּחִינוֹךְ הַיְלָדִים כְּמָה צִרִיךְ זְהִירוֹת. וּמַעַל הַכָּל תְּפִילָה. (הַעוֹרֵךְ)

דאגה לזולת אם נח, אף שהיה צדיק ותמים, בכל-זאת נקרא המבול על שמו, על **שלא פעל** עם אנשי דורו, על אחת כמה וכמה אחרי מתן תורה, כאשר "כל ישראל ערבים זה לזה", חייב כל אחד ואחד שלא להסתפק בעבודתו עם עצמו, אלא עליו לדאוג גם לזולתו ולעזור לו.

כינור תלוי בלב כל אנוש ונהנה הוא מנעימת זמירותיה, ומה נפלא הדבר להשיח דאבותינו לפני אדון עולם ית' כאשר הוא משיח לרעהו, והמקום ב"ה מכנה ילד שעשועים.

צדיק לבני-אדם "נח איש צדיק תמים היה בדורותיו, את האלוקים התהלך נח" (בראשית ו, ט). נח זכה לתואר איש צדיק מפני שהיה צדיק לא רק כלפי הקב"ה, אלא אף כלפי בני-אדם. לא רק "את האלוקים התהלך נח", אלא גם "תמים היה בדורותיו".

כוחה של אמונה "ויבוא נח... מפני מי המבול" מפרש רש"י: "אף נח מקטני אמונה היה, מאמין ואינו מאמין שיבוא המבול". זה כוחה של אמונה שעל-ידה **מתקיים הדבר** שמאמינים בו. לכן לא רצה נח להאמין שיבוא המבול.

רק אחרי שנמצאים בחושך, אפשר להעריך את האור.

מעלת התמימות "אלה תולדות נח, נח איש צדיק תמים היה בדורותיו" איזו מידה נעלית יותר, 'צדיק' או 'תמים'? הווי אומר **שתמים'** חשוב יותר, והא ראייה: אם יש שתי חלות, אחת גדולה אבל פרוסה, ואילו השנייה קטנה ושלמה, **מברכים** על השלמה. נמצא שלתמימות ערך וחשיבות גדולים יותר.

לא על הייחוס לבדו "אלה תולדות" – ללמדך שעיקר תולדותיהם של צדיקים מעשים טובים "צדיק אינו מי שהוא **בעל ייחוס**, שאבותיו היו צדיקים, אלא מי שהוא **עצמו מצטיין** במעשים טובים.

רשימת תפוצה
info@hamaor.net

נשים יקרות, תנו דעתכן – איזה שִׁכָּר גדול יהיה לכן בעולם הבא על כל הפקל הנזקא. הרי תתחלקו **שנה בשנה** עם בעליכן, וקמו שִׁאָמְרוּ: עתיד הקב"ה להנחיל לכל צדיק וצדיק ש"י עולמות, ובארו המפְרָשִׁים, מפינו שיש תרנג"ג מצוות עם ז' מצוות בני נח, שִׁמְנָנָן עולה למַנְנָן **כתור**, וְכִשְׁמַתְחֵלֵק הַצְּדִיק עִם אִשְׁתּוֹ בְּשִׁכְרוֹ בְּעוֹלָם הַבָּא, הרי שיש לכל אחד מַנְנָן ש"י, וְהוּוּ "עֲתִיד הַקֶּב"ה לְהַנְחִיל לְכָל צְדִיק וְצְדִיק ש"י עוֹלְמוֹת".

להתפלל על העולם מאחר שהקב"ה אמר לנח שהוא ובניו יינצלו מן המבול, **לא התפלל** על העולם והם אבדו במבול. לפיכך נקרא המבול על שמו, כפי שנאמר "כי מי נח זאת ליי".

"משולחן נבוה" דברי תורה מפי: ראש מוסדות "אור החיים" הרה"ג **ראובן אלבז** שליט"א.
"אלה תולדות נח נח איש צדיק תמים היה בדרתיו את האלוקים התהלך נח" (בראשית ו, ט-י). **פירש רש"י** (ר"ה בדורותיו והוא על פי הגמרא סנהדרין ק"ח ע"א, מחלוקת רבי יוחנן וריש לקיש): "יש מרבתינו דורשים את נח לשבת, אם היה צדיק בדור המבול, כל שכן שהיה יותר צדיק אם היה בדורו של אברהם אבינו, כיון שהיה לו ממי ללמוד וללכת בדרך הטובה. ויש שדורשים אותו לגנאי, לפי דורו היה צדיק, ואילו היה בדורו של אברהם לא היה נחשב לכלום".

רבים מן המפרשים מתקשים, אם ישנה אפשרות לדרוש את נח לזכות, מדוע בכל זאת דרשו אותו לגנאי?
אלא, אחד מההסברים הוא שהדף שדחה את נח להיות צדיק זה בגלל שראה את קלקול הדור, אך זה לא נבע מהמת עינם הדבר שדבקו בה' וקיום המצוות וזהו הדבר הטוב ביותר והדרך הנכונה, ובחֲרָת בְּחַיִּים (דברים ל, יט).

נח חשש שאם לא יהיה ירא שמים, הוא עלול להיות מושחת כשאר אנשי דורו, ולכן יש שדורשים אותו לגנאי, לפי שעבודת ה' צריכה להיות מתוך רצון פנימי להיות דבוקים בו יתברך, לפי שכך ציוונו וזהו הדבר הטוב ביותר עבורנו. ולא עובדים את ה' בגלל שיש קלקול ברחוב וכדי לא להיות כמוהם.

כל מערכת חיו של עטרת ראשנו, מורנו ורבינו, מורן רבינו **עובדיה יוסף** זצוק"ל (שהשבע) – ג' חשוון שלוש שנים להסתלקותו, הייתה ללמוד תורה וללמדה בעם ישראל בתורה שבכתב ובתורה שבעל פה, לצאת למרחקים ולזכות את הרבים, פי אדם לעמל ויִלְד (איוב ה, ז), לעמל ר"ת ל'למוד ע"ל מ'ינת ל'למד, זוהי התכלית שלשמה נוצר האדם בעולם. וכדברי הנפש החיים בהקדמתו שהאדם לא לעצמו נברא, אלא רק להועיל לאחרים בכל אשר ימצא בכוחו לעשות. ואין תועלת יותר גדולה מאשר להועיל לחבירו ברוחניות וללמדו תורה ומצוות.

יהי רצון שנוצה ללכת בדרך של מורן זצוק"ל ונרום את כל בית ישראל לקראת גאולת ישראל השלימה, אמן.

פרשת נח. בה מסופר שהאדם יכול במעשיו לבנות עולם או להחריב עולם (מבול!). על נח כתוב: "נח איש צדיק תמים היה בדורותיו...". יש אומרים שהיה **צדיק בכל קנה מידה**. ויש מי שדורש: צדיק בדורותיו, משמע שאם היה בדור אחר הוא לא היה נחשב כל כך צדיק.... וזאת בגלל שכונן שהוא ומשפחתו לא הטאו בכל תחילתו החברה שקדמה למבול: רצח, סמים, ונדלרים ובראשם גול - איבדו כל בושה... ולכן זכה להנצל מהמבול ב"תיבת נח".

אבל אם נחשוב, נבין שכשקר לאנשים בחדר, אפשר ללבוש מעיל/סוודר. ואפשר להדליק תנור. **שלכולם יהיה חם**... לכן מנח הצדיק התמים היה מצופה שיתפלל על בני דורו שלא יכחדו במבול. הלוואי שנוצה "להדליק תנור".... שלכולם יהיה חם!...

לפני שאתה מוותר-תנסה
לפני שאתה נותן ביקורת-תבחוק
לפני שאתה מדבר-תקשב
ולפני תמות-תחיה! כי אף אחד לא יעשה זאת במקומך.

כאשר יש לכם חצי כוס מלאה- תעבירו אותה לפוס קטנה יותר כדי להסתכל תמיד על הכוס המלאה :

אדם אחד הלך ברחוב ופתאום ראה תור. הוא הלך לאדם האחרון בתור ושאל אותו למה יש תור. אמר לו היפני-הלכתי כאן ופתאום ראיתי הרבה אנשים עומדים בטור אז נעמדתי גם אני. הלך אותו אדם לבן אדם אחר באמצע הטור ושאל אותו לפרש תור זה.

אמר לו: הלכתי ברחוב ראיתי אנשים עומדים בטור-נעמדתי גם אני. הלך לאדם שעמד ראשון בתור ושאל אותו למה יש תור.

אמר לו: התכופתי לקשור נעליים ופתאום כולם נעמדו אחרי.

שאל אותו-למה לא המשכת?

אמר לו: **עד שאני ראשון!!!**

איש אחד לקח ברצינות ת'קטע שצריך למחות את זכר עמלק, ובכל פעם שהיה רואה את שמו של המן כתוב באיזה שהוא ספר או בתנ"ך, היה קורע את כל העמוד.

אישתו התרגזה ושאלה אותו: **מה** אשמות המילים האחרות בדה? הוא עונה לה: **כבר אמרו** רבותינו; **אוי לרשע**; **אוי לשכנו**.

כל העלונים: hamaor.net

כשאדם חוזר מהשוק ובגדיו שקיית כבדות ותפוחות, והוא מדיע ומתנשף, הוא מחסך, שמת טוב לב. הלא בתפלתו כיום כפור זעק: "איבנו מלבנו מלא אקמינו שבע", נעמה הוא מאשר שיכול הוא להביא טרף לביתו. אם יגיבו ילדיו בהתנסו: "הוי, אבא, פיצד יש לך פת' לסה' בהרבה פל פך" – נדאי יענה להם: "עצם זה **שבחדי השם** יש לנו מה לאכ' ל נותן לי פת'! יש אמללים שאין להם מה לאכ' ל, נאחרים המשפיעים בכל טוב אך אינם פריאים, ואינם יכולים לאכ' ל כפי שיחפצו. אותנו זכה ה' במזון מספיק **ובבריות** ויכולת לאכלו לל' א' הגבלה.

כָּכֵן שֶׁל הַשְּׂקִיּוֹת מִמְחִישׁ אֶת הַשֵּׁפֶט שֶׁנִּכְיָנוּ בוֹ, בְּרוּךְ הוּא! "כָּךְ צָרִיךְ לְהַתְחַסֵּם גַּם לְרֵבּוּי הַקְּלָיִם בְּמִשְׁפָּחָה – כָּאֵל בְּרַכָּה **עצומה**, שֶׁכֵּל מֵאֲמֵן פְּדַאי כְּדֵי לְזַכּוֹת בַּהּ.

העלון לברכת והצלחת שרית בת ציונה כל הברכות והישועות

אשר קרך בדרך והנה אדם עומד ורואה תמיד **קריות** בעשה טוב רחמ"ל כן היפוך האמונה כמה הוא מתקרב תמיד ופועל עליו רחמ"ל כמה **חיוק** הוא צריך לכה"פ שלא יתרחק לגמרי מן האמת אין לנו רק לבקש מן ה' יתברך עזר תמיד.

לעילוי נשמת: שרון בן זרבה, ניסים בן רימה, שרה בת חורשי, דינה בת והב, יוסף דהאן בן שמחה, ליאור בן אילנה, שרון בן טיפחה, שמחה בת לולו, יחיא בן לוליה, פנחס חיים אוחנה בן חנינה, נעימה בת עזיה, שולמית חיה בת אסתר, סעידה מול בת יעקב, מלכה בת שרה, פנחס בן פנחס, יגאל בן מלכה, דוד ומרים אלבו, הרב אלעזר בן שמחה, יעקב בן אורית, יחזקאל בן שמחה, דדה בת אסתר בוגנים, יעקב בן נטלי, רפאל בן קלרה, הרב יעקב יוסף בן מרגלית, אלברט בן זוהרה, אליעזר בן רביה, אמרים אליהו בן מרים, שלום בן אורה מורי הרב יורם אברגיל, הרב יהודה יאיר, שמעון בן רינה **מן הרב עובדיה יוסף בן גורג'יה**